

Sygn. akt IV CSK 550/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku „M...” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
spółki komandytowej w J.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta R.

i „P...” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o ustanowienie drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV Ca [...] /16,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Przedstawiona przez skarżącą problematyka została ujęta w pytaniach: „Czy właściciel nieruchomości władnącej, który wyzbył się na rzecz jednostki samorządu terytorialnego udziałów w prawie użytkowania wieczystego innej przyległej nieruchomości gruntowej, tracąc jednocześnie odpowiedni

(dla prowadzonej działalności gospodarczej) dostęp swojej nieruchomości w zakresie posadowionego na nim budynku do drogi publicznej na skutek ograniczeń w swobodnym korzystaniu z tej nieruchomości, w której udziałów się wyzbył, gdyż stała się ona ulicą, na której obowiązują przepisy Prawa o Ruchu Drogowym, zachowuje roszczenie o ustanowienie służebności drogi koniecznej w oparciu o normę 145 § 1 k.c.?; Czy niemożność dostawy towarów do znajdującego się na nieruchomości władnącej budynku przeznaczonego na cele usługowo-handlowe zgodnie z istniejącą na nieruchomości infrastrukturą załadowniczą (rampa, winda) i z wykorzystaniem samochodów ciężarowych, stanowi okoliczność świadczącą o braku odpowiedniego dostępu tej nieruchomości do drogi publicznej, a w konsekwencji może rodzić roszczenie o ustanowienie dla tej nieruchomości służebności drogi koniecznej pozwalającej na wykorzystanie nieruchomości zgodnie z jej społeczno - gospodarczym przeznaczeniem?; Czy zgodne z wynikającą z art. 145 § 2 k.c. dyrektywą „najmniejszego obciążenia gruntu” jest obciążenie służebnością drogi koniecznej niewykorzystywanego przez właściciela nieruchomości obciążonej wąskiego pasa gruntu w sytuacji, gdy powodowałoby wyłączenie tego pasa gruntu spod posiadania tego właściciela i włączenie go do kompleksu gospodarczego nieruchomości władnącej na skutek przesunięcia ogrodzenia, usytuowanego w granicy nieruchomości władnącej i obciążonej?”.

W sprawie niniejszej wyjaśnienie wskazanych przez skarżącą wątpliwości nie miałyby bezpośredniego wpływu na rozstrzygnięcie mając na uwadze podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że nieruchomość wnioskodawczynie ma dostęp do drogi publicznej, istotą sprawy była ocena, czy dostęp ten jest odpowiedni. Sąd ustalił, że dostęp ten jest odpowiedni, a żądanie ustanowienia służebności zmierza jedynie do ułatwienia korzystania z tej nieruchomości, ponadto przeznaczenie nieruchomości wnioskodawczynie nie zakładało wjazdu samochodów ciężarowych, a zatem odpowiedzi na przedstawione w skardze pytania pozostają bez związku z ustalonym stanem faktycznym.

Ponadto wypada przypomnieć, że - stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. - podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Wobec powyższego nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

a.ł.